

Mázló Imre, aki festő, burkoló, pizzafutár, marketings, kocsmáros, kávéházas, rádiós műsorvezető állásai után most készül meghódítani Pannonia magára maradt birodalmát...

ISASZEG HARMADIK HÁBORÚJÁRA KÉSZÜL. Nem mintha az első kettővel nem került volna már történelmünk dicsőséges csatahelyei közé – ugyebár 1265 márciusában itt mért döntő vereséget V. István apja, IV. Béla seregére, hogy ezzel a kissé szokatlan apa-fiú viszonyral biztosítsa helyét a trónutódlásban, valamint 1849. április 6-án ugyanitt aratott fényes diadalt a Görgey vezette magyar főserg az osztrákok fölött –, de ami most készül a főváros közeli településen, az talán mindezekén túltesz. Mert most egy lassan elfeledett névvel a zászlaján indul rohamra Isaszeg egyik szülőtte a globalizált és motorizált világ ellen...

(Fel)támad Pannonia...

Ha hiszik, ha nem, még a végén a „mi autónk” után itt lesz a „mi motorunk” is! Legalábbis az április 2. óta ez ügyben tartó heveny sajtókampányban elhangzott hírek és tudósítások ezt sejtetik. Imre:

„Amikor 1975-ben az utolsó hazai gyártású motorkerékpár is legördült a csepeli gyártósorról, egy legenda véget ért. De nem örökre! 2007 az az év, amely újra aranybetűvel vonul be a hazai ipar történelmébe, 2007 az az év, amely minden hazai motoros szívét megdobogtatja: 2007-ben újra indul a Pannonia! A márka újraélesztésére és az új modell kifejlesztésére létrejött vállalkozás

egy maroknyi lelkes Pannonia-rajongó összefogásából született 2002-ben. Részletes piackutatást és több évi kutató-fejlesztő munkát követően még az idén megkezdődik az új Pannoniák értékesítése.”

Egyvalami biztos: profi marketingmunkára utal, hogy a hír pillanatok alatt lázba hozta a kétkerekű tábor rajongóit, akik azóta is hevesen vitatkoznak az információ fölött. Leginkább az internetes oldalakon lehet olvasni nem mindig hízogó véleményüket. (A miheztartás végett: csupán csak az egyik „pancsis” oldalra – dőlhet betűs idézeteink innen való – a 114 400-ik hozzászólás került fel a minap...)

De előbb némi történelem.

A Pannonia motorok gyártása 1954-ben kezdődött a csepeli, akkoriban éppen *Rákosi Mátyás* névvel viselő motorkerékpárgyárban. A márkanév egyesek szerint a Csepel Művek egyik technikusától származik, mások úgy tudják, hogy a név *Muskát Jakab*, a műkerékpározás sokszoros bajnoka – aki 1904-ben egy óra alatt 64 kilométert tett meg saját szerkesztésű Pannonia motorkerékpárján – Vörösmarty utcai (később a Podmaniczky utca 19-be költözött) motor- és kerékpárgyára fölött ékeskedett.

Régebben a mindennapoknak sokkal inkább része volt a motor,

mint manapság. Nem luxuscikknek számított, hanem megélhetési eszköznek: a szórakozás mellett ezzel jártak dolgozni az emberek, akár terhet is szállítottak rajta. A motorkerékpár európai aranykora az ötvenes évekre tehető. A lendület 1957–58 táján Nyugat-Európában alábbhagyott, mert egyre többen engedték meg maguknak, hogy gépkocsit vásároljanak. Idehaza ellenkező irányba tartott a történelem: 1975-ben a P20-as és a P21-es nagyon közkedvelt, korszerű és versenyképes műszaki színvonalú motorkerékpár volt. Hogy aztán valójában mi történt, ma már kideríthetetlen. Van, aki szerint akkoriban már Magyarország is eljutott a veszteséges termékek beszüntetésének gondolatáig – amit magam, kortársként, kicsit tamaskodva hallgatok –, mások meg úgy tudják, hogy 1975-ben a KGST-együttműködés leosztásában Magyarország az autóbuzok gyártását kapta feladatul, a motorkerékpárgyártást meg kellett szüntetnünk.

Mi történt, nem tudjuk – mindenesetre térjünk vissza a mába.

Azt gondoltam, valahol az isaszegi csatak színhelyén egy szépen épülő üzemesarnok fogad majd, ahol tervrajzokkal a kezükben loholó mérnökök, esztorgagépűk fölött hűmögő technikusok állnak, s ha

SZÜCS GÁBOR RIPIORTJA
FOTÓ: KÁLLAI MÁRTON ÉS MTI